

2) Termin „wierzyciel” znajdujący się w art. 3 ust. 4 lit. b) rzeczonego rozporządzenia, używany do określenia kręgu osób uprawnionych do wystąpienia o wszczęcie niezależnego postępowania ubocznego, powinien być interpretowany w ten sposób, że nie obejmuje on organu państwa członkowskiego, który zgodnie z jego prawem krajowym ma za zadanie działać w interesie ogólnym, lecz który nie działa ani jako wierzyciel, ani w imieniu i na rachunek wierzycieli.

(¹) Dz.U. C 113 z 1.5.2010.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 10 listopada 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo — Portugalia) — FOGGIA-Sociedade Gestora de Participações Sociais SA przeciwko Secretário de Estado dos Assuntos Fiscais

(Sprawa C-126/10) (¹)

(Zbliżanie ustawodawstw — Dyrektywa 90/434/EWG — Wspólny system opodatkowania mający zastosowanie w przypadku łączenia, podziałów, wnoszenia aktywów i wymiany udziałów dotyczących spółek różnych państw członkowskich — Artykuł 11 ust. 1 lit. a) — Uzasadnione cele gospodarcze — Restrukturyzacja lub racjonalizacja działalności spółek uczestniczących w operacji — Pojęcia)

(2012/C 25/12)

Język postępowania: portugalski

Sąd krajowy

Supremo Tribunal Administrativo

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: FOGGIA-Sociedade Gestora de Participações Sociais SA

Strona pozwana: Secretário de Estado dos Assuntos Fiscais

w obecności: Ministério Público

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Supremo Tribunal Administrativo — Wykładnia art. 11 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 90/434/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku łączenia, podziałów, wnoszenia aktywów i wymiany udziałów, dotyczących spółek różnych państw członkowskich (Dz.U. L 225, s. 1) — Operacje mające na celu dokonanie nadużyć podatkowych lub unikanie opodatkowania — Pojęcia „uzasadnionych celów gospodarczych” oraz „restrukturyzacji lub racjonalizacji działalności spółek uczestniczących w operacji”

Sentencja

Artykuł 11 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 90/434/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku łączenia, podziałów, wnoszenia aktywów i

wymiany udziałów, dotyczących spółek różnych państw członkowskich należy interpretować w ten sposób, że w odniesieniu do operacji połączenia dwóch spółek należących do tej samej grupy okoliczność, iż w chwili połączenia przejmowana spółka nie prowadzi żadnej działalności, nie ma żadnych udziałów finansowych i przynosi spółce przejmującej jedynie straty w znacznej wysokości i spowodowane nieznanymi przyczynami, może uzasadniać domniemanie, że operacja nie została dokonana w „uzasadnionych celach gospodarczych” w rozumieniu tego przepisu, nawet jeżeli przynosi ona korzyści w zakresie kosztów strukturalnych grupy. Do sądu krajowego należy ustalenie, z uwzględnieniem całokształtu okoliczności rozpatrywanego sporu, czy w sporze tym występują czynniki uzasadniające domniemanie nadużyć podatkowych lub unikania opodatkowania w rozumieniu omawianego przepisu.

(¹) Dz.U. C 134 z 22.5.2010.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 22 listopada 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesarbeitsgericht Hamm — Niemcy) — KHS AG przeciwko Winfriedowi Schultemu

(Sprawa C-214/10) (¹)

(Organizacja czasu pracy — Dyrektywa 2003/88/WE — Prawo do corocznego płatnego urlopu wypoczynkowego — Wygaśnięcie prawa do corocznego płatnego urlopu wypoczynkowego niewykorzystanego z powodu choroby po upływie terminu przewidzianego przez uregulowanie krajowe)

(2012/C 25/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landesarbeitsgericht Hamm

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: KHS AG

Strona pozwana: Winfried Schulte

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Landesarbeitsgericht Hamm — Wykładnia art. 7 ust. 1 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz.U. L 299, s. 9) — Prawo do ekwiwalentu za coroczny płatny urlop wypoczynkowy niewykorzystany przez pracownika, który nie mógł wykorzystać prawa do tego urlopu w okresie rozliczeniowym ze względu na zwolnienie chorobowe i którego niezdolność do pracy trwała przez kilka lat aż do ustania stosunku pracy — Układ zbiorowy, na podstawie którego wypłata ekwiwalentu za niewykorzystany, coroczny płatny urlop wypoczynkowy jest możliwa dopiero z chwilą ustania stosunku pracy i który przewiduje wygaśnięcie prawa do corocznego płatnego urlopu wypoczynkowego niewykorzystanego z powodu choroby z upływem 15 miesięcy po zakończeniu okresu rozliczeniowego